

513 / 2 - 1988

Kamer van Volksvertegenwoordigers

BUITENGEWONE ZITTING 1988

15 JULI 1988

WETSONTWERP

**houdende goedkeuring van de
Europese Overeenkomst inzake
gewelddadigheden gepleegd door en
wangedrag van toeschouwers rond
sportevenementen en in het bijzonder
rond voetbalwedstrijden, opgemaakt
te Straatsburg op 19 augustus 1985**

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE BUITENLANDSE BETREKKINGEN

UITGEBRACHT DOOR DE HEER DENISON (1)

DAMES EN HEREN,

De Commissie heeft het onderhavige wetsontwerp
besproken tijdens haar vergadering van 6 juli 1988.

(1) Samenstelling van de Commissie :
Voorzitter : de heer Damseaux.

A. — Vaste leden :	B. — Plaatsvervangers :
C.V.P. HH. Dhoore, Steverlynck, Uyttendaele, Van Hecke, Van Wambeke.	HH. J. Bosmans, Bourgeois, Cau- wenberghs, Mevr. Demeester-De Meyer, HH. Desutter, Van Peel.
P.S. HH. Biefnot, Collart, De- groeve, Denison, Tasset.	HH. W. Burgeon, M. Harmegnies, Janssens, Mottard, Walry, N.
S.P. HH. Sleetckx, Van Elewycck, Van Miert, Vanvelthoven.	HH. Derycke, Galle, Hancké, Mevr. Lefeber, H. Van der Sande.
P.V.V. HH. De Croo, Kempinaire, Mevr. Neyts-Uyttebroeck.	HH. Cortois, Daems, Vermeiren, Vreven.
P.R.L. HH. Damseaux, Gol.	HH. de Donnée, Knoops, Poswick.
P.S.C. HH. Gendebien, Laurent.	HH. Ph. Charlier, Gehlen, J. Michel.
V.U. H. Anciaux. Agalev-H. Van Dienderen. Ecolo	H. Caudron, Mevr. Maes. HH. Geysels, Winkel.

Zie :

513 - 1988 : N° 1.

513 / 2 - 1988

Chambre des Représentants

SESSION EXTRAORDINAIRE 1988

15 JUILLET 1988

PROJET DE LOI

**portant approbation de
la Convention européenne sur
la violence et les débordements
de spectateurs lors de manifestations
sportives et notamment de matches
de football, faite à Strasbourg
le 19 août 1985**

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DES RELATIONS EXTERIEURES

PAR M. DENISON (1)

MESDAMES, MESSIEURS,

La Commission a examiné le présent projet de loi
lors de la réunion du 6 juillet 1988.

(1) Composition de la Commission :
Président : M. Damseaux.

A. — Membres effectifs :	B. — Membres suppléants :
C.V.P. MM. Dhoore, Steverlynck, Uyttendaele, Van Hecke, Van Wambeke.	MM. J. Bosmans, Bourgeois, Cau- wenberghs, Mme Demeester-De Meyer, MM. Desutter, Van Peel.
P.S. MM. Biefnot, Collart, De- groeve, Denison, Tasset.	MM. W. Burgeon, M. Harmegnies, Janssens, Mottard, Walry, N.
S.P. MM. Sleetckx, Van Elewycck, Van Miert, Vanvelthoven.	MM. Derycke, Galle, Hancké, Mme Lefeber, M. Van der Sande.
P.V.V. MM. De Croo, Kempinaire, Mme Neyts-Uyttebroeck.	MM. Cortois, Daems, Vermeiren, Vreven.
P.R.L. MM. Damseaux, Gol.	MM. de Donnée, Knoops, Poswick.
P.S.C. MM. Gendebien, Laurent.	MM. Ph. Charlier, Gehlen, J. Michel.
V.U. M. Anciaux. Agalev-M. Van Dienderen. Ecolo	M. Caudron, Mme Maes. MM. Geysels, Winkel.

Voir :

513 - 1988 : N° 1.

I. — **BESPREKING**

Met betrekking tot de verantwoording van het ontwerp, wordt verwezen naar de tekst van de Memorie van Toelichting (zie Stuk n° 1044/1-87/88).

*
* * *

Over de grond van het ontwerp wordt geen enkele opmerking gemaakt.

Ingevolge de recente goedkeuring (5 juli 1988), door de Raad van de Franse Gemeenschap, van een ontwerp van decreet houdende goedkeuring van diezelfde Overeenkomst, stellen bepaalde leden zich echter vragen over de draagwijdte van de goedkeuring die nu aan het Parlement gevraagd wordt en over de omvang van de bevoegdheden van de Koning inzake het sluiten van verdragen betreffende aangelegenheden — hier de sport — waarvoor de centrale Staat niet langer bevoegd is.

De Minister van Buitenlandse Betrekkingen merkt al dadelijk op dat de in de Overeenkomst bedoelde aangelegenheden gedeeltelijk tot de bevoegdheden van de Gemeenschappen en gedeeltelijk tot die van de centrale Staat behoren. De centrale overheid blijft immers bevoegd voor de strafrechtelijke maatregelen die met toepassing van de Overeenkomst worden genomen.

De Minister merkt op dat het hier niet gaat om een nieuw probleem. In zijn huidige vorm bepaalt artikel 68 van de Grondwet immers dat alleen de Koning bevoegd is voor het ondertekenen en bekrachtigen van verdragen; de nationale Minister die bevoegd is voor het mede-ondertekenen van die akten van de Koning, kan daarover bijgevolg door het Parlement worden ondervraagd, ook al hebben die verdragen betrekking op aangelegenheden die niet meer tot de bevoegdheid van de centrale Staat behoren.

De Minister voegt daaraan toe dat geen enkele regering zich op het standpunt heeft gesteld dat artikel 59bis, in zoverre het aan de Gemeenschappen bevoegdheden inzake internationale samenwerking toekent, impliciet artikel 68 zou hebben gewijzigd. De op dit ogenblik overwogen wijziging van de tekst van laatstgenoemd artikel zal een opportune verduidelijking met zich brengen.

De methode die momenteel wordt toegepast voor het sluiten van verdragen met betrekking tot reeds gecommunautariseerde aangelegenheden, handhaaft de prerogatieven van de Koning, die overeenkomstig artikel 68 van de Grondwet de enige gesprekspartner blijft op internationaal vlak, met dien verstande dat de gezagsorganen van de Gemeenschappen bij die procedure worden betrokken.

Een lid is van oordeel dat de huidige tekst van artikel 59bis van de Grondwet de Gemeenschappen geen enkele bevoegdheid verleent voor het sluiten van verdragen. Volgens hem blijkt zulks uit het feit dat het voorstel tot herziening van artikel 59bis, dat op dit

I. — **DISCUSSION**

En ce qui concerne la justification du projet, il est renvoyé au texte de l'exposé des motifs (voir Doc. n° 1044/1 - 87/88).

*
* * *

Aucune remarque n'est formulée quant au fond.

Toutefois, le vote récent (le 5 juillet 1988) par le Conseil de la Communauté française d'un projet de décret portant approbation de la même Convention incite certains membres à s'interroger sur la portée de l'approbation qui est demandée au Parlement, ainsi que sur l'étendue des pouvoirs du Roi en ce qui concerne la conclusion de traités portant sur des matières — en l'occurrence, le sport — pour lesquelles l'Etat central n'est plus compétent.

Le Ministre des Relations extérieures fait d'emblée observer que les matières visées par la Convention relèvent pour partie des pouvoirs communautaires et pour partie du pouvoir national : c'est en effet ce dernier qui est compétent pour les mesures d'ordre pénal qui seront prises en application de la Convention.

Le Ministre remarque que le problème n'est pas neuf. Dans sa formulation actuelle, l'article 68 de la Constitution réserve en effet au Roi le pouvoir de signer et de ratifier les traités; le Ministre national auquel il revient d'apporter le contreseing ministériel à ces actes du Roi est dès lors susceptible d'être interrogé par le Parlement à ce sujet, alors que les traités en question peuvent porter sur des matières qui ne sont plus nationales.

Le Ministre ajoute qu'aucun gouvernement n'a fait sienne l'interprétation selon laquelle l'article 59bis, en ce qu'il accorde aux communautés des compétences en matière de coopération internationale, aurait implicitement modifié l'article 68. La modification du texte de ce dernier article qui est maintenant envisagée apportera une clarification opportune.

La formule appliquée actuellement en ce qui concerne la conclusion de traités portant sur des matières d'ores et déjà communautarisées maintient les prérogatives du Roi, qui reste le seul interlocuteur sur le plan international dans le respect de l'article 68 de la Constitution, tout en associant les pouvoirs communautaires à la procédure.

Selon un membre, le texte actuel de l'article 59bis de la Constitution ne donnerait aucune compétence aux communautés en matière de conclusion de traités; il voit la preuve de ceci dans le fait que la proposition de révision de l'article 59bis actuellement exa-

ogenblik door de Kamer wordt onderzocht, voorziet in de invoeging van een bepaling die uitdrukkelijk slaat op het sluiten van verdragen, terwijl een dergelijke bepaling niet in de huidige tekst voorkomt.

De Minister merkt op dat de Gemeenschappen thans wel bij het sluiten van de verdragen worden betrokken.

Bij wijze van voorbeeld beschrijft hij de manier waarop dat in het geval van de onderhavige Overeenkomst gebeurd is : bij de onderhandelingen die tot de overeenkomst hebben geleid, waren de Gemeenschapsexecutieven vertegenwoordigd in de betrokken Commissie van de Raad van Europa; de Koning zal die Overeenkomst niet eerder bekrachtigen dan nadat de Gemeenschapsraden daarmee hun instemming hebben betuigd, die dus bovenop de aan de Kamers gevraagde goedkeuring komt; ten slotte zal — om de uit de uitvoering van de Overeenkomst voortvloeiende verbintenissen te kunnen coördineren — bij koninklijk besluit een gemengde overlegcommissie worden opgericht waarin, naast de Minister van Binnenlandse Zaken en de Koninklijke Belgische voetbalbond, de voor de sport bevoegde gemeenschapsministers zitting zullen hebben.

Een lid vraagt wat er zou gebeuren mochten beide of een van de Gemeenschappen dralen met de goedkeuring van de Overeenkomst of zelfs nalaten ze goed te keuren.

De Minister antwoordt dat men zou kunnen overwegen voor de goedkeuring van een Overeenkomst een termijn vast te stellen; anderzijds belet niets dat een Overeenkomst slechts in één enkele gemeenschap toepasselijk zou zijn; zelfs wanneer het, zoals het met de huidige Overeenkomst het geval is, om gemengde aangelegenheden gaat, waarvoor de bevoegdheden dus verdeeld zijn tussen het centrale gezag en de communautaire instanties, kan het voorvallen dat de maatregelen die voortvloeien uit de uitoefening van die bevoegdheden door het centrale gezag, slechts op één gedeelte van het nationale grondgebied uitvoerbaar zijn.

Een lid vraagt wie een termijn moet vaststellen voor de goedkeuring van een overeenkomst door de Gemeenschappen en eventueel moet oordelen dat die termijn overschreden is. Tegenover de bewering dat zulks een koninklijk voorrecht is, stelt hij als zijn persoonlijke mening dat zulks erop neerkomt dat in de aan de bekrachtiging voorafgaande procedure een veel ruimere bevoegdheid wordt gegeven aan één van de drie takken van de wetgevende macht, dan aan de twee andere.

Hetzelfde lid vraagt om opheldering omtrent de manier waarop de uit de overeenkomst voortvloeiende verplichtingen zullen worden uitgevoerd, aangezien er verscheidene overheidsinstanties bij betrokken zijn. Meer bepaald vraagt hij zich af wie op het Brusselse grondgebied bevoegd zal zijn. Wat zal er overigens gebeuren indien een van de gemeenschappen haar verbintenissen niet naleeft ?

minée par la Chambre prévoit l'insertion d'une disposition visant explicitement la conclusion des traités, alors qu'une telle disposition est absente du texte actuel.

Le Ministre fait remarquer qu'il s'agit, à l'heure actuelle, d'une association au processus de conclusion des traités.

A titre d'exemple, il décrit la manière dont cette association a été réalisée dans le cas de la présente Convention : lors des négociations qui ont permis d'élaborer la Convention, les exécutifs des Communautés étaient représentés au sein de la commission concernée du Conseil de l'Europe; la ratification par le Roi n'interviendra pas aussi longtemps que les Conseils de communauté n'auront pas donné leur assentiment — qui vient donc s'ajouter à l'approbation demandée aux Chambres —; enfin, en vue d'assurer la coordination des obligations découlant de l'exécution de la Convention, un arrêté royal créera une commission mixte de concertation où seront représentés, outre le Ministère de l'Intérieur et l'Union royale belge de Football Association, les Ministères communautaires compétents dans le domaine des sports.

Un membre demande ce qui se produirait si les communautés — ou l'une d'entre elles — tardaient à approuver la Convention, voire omettaient de l'approuver.

Le Ministre répond qu'on pourrait envisager de fixer un délai pour l'approbation d'une convention. D'autre part, rien n'interdit qu'une convention ne soit d'application que pour une seule communauté; même là où, comme dans le cas de la présente Convention, il s'agit de matières mixtes, c'est-à-dire de matières pour lesquelles les compétences sont partagées entre le pouvoir national et les pouvoirs communautaires, les mesures résultant de l'exercice de ses compétences par le pouvoir national peuvent n'être exécutoires que sur une partie du territoire national.

Un membre demande à qui il appartient de fixer un délai pour l'approbation d'une convention par les communautés et de juger, le cas échéant, que ce délai est dépassé. Lorsqu'il lui est répondu que ces prérogatives échoient au Roi, il est personnellement d'avis que cela équivaut à donner à une des trois branches du pouvoir législatif un pouvoir beaucoup plus grand qu'aux deux autres dans la procédure permettant la ratification.

Le même membre s'interroge sur la manière dont s'effectuera l'exécution des obligations découlant de la Convention, eu égard au fait que plusieurs pouvoirs sont concernés. Il se demande plus précisément qui sera compétent sur le territoire de Bruxelles. Par ailleurs, que se passerait-il si une des communautés faillissait à remplir ses engagements ?

De Minister antwoordt dat iedere instantie de Overeenkomst zal moeten toepassen met inachtneming van haar eigen verantwoordelijkheden en hij herinnert eraan dat een gemengd overlegcomité (cf. supra) voor de coördinatie zal zorgen.

Kenmerkend voor de onderhavige Overeenkomst is het feit dat zij van de kant van België een eenzijdige verbintenis vormt, aldus nog de Minister.

Het lid is de mening toegedaan dat op zijn vragen niet duidelijk werd geantwoord en hij zal zich derhalve bij de stemming onthouden.

II. — STEMMING

De artikelen en het gehele wetsontwerp worden met 9 stemmen en 3 onthoudingen aangenomen.

De Rapporteur,

R. DENISON

De Voorzitter,

A. DAMSEAUX

Le Ministre répond que chaque pouvoir devra appliquer la Convention en fonction de ses responsabilités propres et rappelle que la coordination sera assurée par une commission mixte de concertation (cf. supra).

Il ajoute que la présente Convention a ceci de particulier qu'elle constitue un engagement unilatéral de la Belgique.

Le membre estime que ses questions n'ont pas reçu de réponse claire. En conséquence, il s'abstiendra lors du vote.

II. — VOTE

Les articles et l'ensemble du projet de loi sont adoptés par 9 voix et 3 abstentions.

Le Rapporteur,

R. DENISON

Le Président,

A. DAMSEAUX